

Sygn. akt: I C 1425/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Januszevska

po rozpoznaniu w dniu 5 listopada 2014 roku w B.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego Niestandaryzowanego Funduszu Sekurytyzacyjnego z siedzibą w W.

przeciwko J. C.

o zapłatę

oddala powództwo.

S ę d z i a

Sygn. akt I C 1493/14

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. wystąpił przeciwko J. C. z powództwem, w którym domagał się zasądzenia od pozwanego na jego rzecz kwoty 1.900,00 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia następnego po wniesieniu pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego. Podnosił, że pozwanego łączyła z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowa kredytu nr (...), na podstawie której pozwany zobowiązał się zwrócić kwotę 8.916,23 złotych. Pomimo precyzyjnie określonych w umowie zasad zwrotu pożyczonej kwoty, pozwany nie wywiązał się z umowy, wobec czego wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę. Zobowiązanie pozwanego na dzień sporządzenia pozwu wynosi 1.900 złotych. I jest to zaległa część kapitału. W dniu 29 kwietnia 2014 roku wierzyciel pierwotny przelał na powoda wierzytelność wynikającą z umowy zawartej z pozwanym. Powód wskazywał, że na kwotę dochodzoną pozwem składa część należności z umowy, gdyż dotychczasowe działania polubowne dają podstawy do przypuszczenia, że sytuacja pozwanego nie umożliwi wyegzekwowania całej kwoty.

Pozwany J. C. nie stawił się na rozprawę i nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo jest bezzasadne i nie zasługuje na uwzględnienie albowiem przytoczone przez powoda okoliczności faktyczne budzą uzasadnione wątpliwości.

Zgodnie z art. 339 § 1 kpc jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W myśl zaś art. 340 kpc wyrok wydany w nieobecności pozwanego nie będzie zaoczny, jeżeli pozwany żądał przeprowadzenia rozprawy w swej nieobecności albo składał już w sprawie wyjaśnienia ustnie lub na piśmie. Pozwany J. C. nie stawiał się na rozprawę, nie wnosił o przeprowadzenie rozprawy w swojej nieobecności, nie złożył wyjaśnień ani na piśmie, ani ustnie, a zatem zachodziły podstawy do wydania wyroku zaocznego.

Zgodnie z art. 339 § 2 kpc wydając wyrok zaoczny, Sąd przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. W ocenie Sądu, twierdzenia powoda zawarte w pozwie, budzą uzasadnione wątpliwości skutkujące oddaleniem powództwa. Twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości wówczas, gdy znajdują potwierdzenie w załączonych do pozwu dowodach. Tylko dysponując materiałem dowodowym Sąd jest w stanie ocenić twierdzenia powoda zawarte w pozwie. Zgodnie z art. 353 § 1 kodeksu cywilnego zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić. Zgodnie z art. 509 § 1 kodeksu cywilnego wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią, chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu lub właściwości zobowiązania. Powód miał zatem obowiązek przedstawić dokumenty potwierdzające, iż pozwany zawarł z (...) Bank SA umowę, treści tej umowy, jej warunków, wypowiedzenia umowy przez bank, wysokości wierzytelności banku wobec pozwanego, daty jej wymagalności, a wreszcie nabycia wierzytelności wobec pozwanego od tegoż banku oraz wysokości wierzytelności wobec pozwanego w chwili wniesienia pozwu. Powód do pozwu załączył jedynie umowę kredytu konsumpcyjnego gotówkowego z dnia 12 marca 2008 roku nr (...) zawartą przez (...) Bank SA i pozwanego (k. 6-9) i zawiadomienie z dnia 18 czerwca 2013 roku kierowane do pozwanego o sprzedaży wierzytelności z umowy nr (...) na rzecz powoda (k. 5). Biorąc pod uwagę twierdzenia powoda zawarte w pozwie i dołączone do pozwu dokumenty, należało uznać, że istnieją poważne wątpliwości uniemożliwiające uwzględnienie powództwa. Powód twierdził w pozwie, że źródłem jego wierzytelności jest umowa kredytu nr (...), a do pozwu dołączył umowę nr (...), co przekonuje, iż sam nie jest dobrze zorientowany co do tego jakiej wierzytelności dochodzi od pozwanego i nakazuje oceniać jego twierdzenia z dużą dozą ostrożności. Z pozwu i dokumentów do niego załączonych wynika tylko tyle, że pozwany zawarł z (...) Bank SA umowę i G. (...) Bank w dniu 18 czerwca 2013 roku zawiadomił go o przelaniu wierzytelności z tej umowy na rzecz powoda. Brak jest dowodów, że pozwany nie spełnił zobowiązania z umowy, nie ma bowiem dowodów potwierdzających wypowiedzenie tej umowy z powodu zaległości w ratach, wezwania do zapłaty i jakichkolwiek dokumentów, że wierzytelność rzeczywiście istnieje i w jakiej wysokości. To rodzi wątpliwości, skutkujące oddaleniem powództwa.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 353 § 1 kodeksu cywilnego, art. 509 § 1 kodeksu cywilnego, art. 339 § 1 kpc, art. 340 kpc należało powództwo oddalić.

Sędzia